

હઝરત નૂહ ﷺ

હઝરત નૂહ ﷺ અલ્લાહના મહાન પયગંબર અને દફનિધરિ રસૂલો (ઈશદૂતો)માંથી હતા. આપ આદમે-સાની (દ્વિતીય આદમ)ના નામથી મશહૂર છે. કેટલાક આલિમો (ઈસ્લામી વિદ્વાનો)ના કથનો અનુસાર આપનો જન્મ હઝરત આદમ ﷺ ના એકસો છન્નીસ વર્ષ પછી થયો. અમુક હદ્દીસો મુજબ આદમ અને નૂહની વચ્ચે દસ સદીઓ કે દસ પેઢીઓનું અંતર છે, જ્યારે કે કેટલીક હદ્દીસોમાં ‘દસ કર્ન’ ના શબ્દોનો ઉલ્લેખ છે. ‘કર્ન’થી અભિપ્રેત જો ‘પેઢી’ લેવામાં આવે, તો એ જમાનામાં એક પેઢી કેટલાય વર્ષો જીવતી રહેતી હતી, તેથી આ અંતર વધીને હજારો વર્ષો પર ફેલાઈ જાય છે. (અલ્લાહ જ વધારે સારી રીતે જાણો છે કે હડીકત શું છે.)

નૂહની કોમ (જતિ)માં મૂર્તિપૂજાનો આરંભ :

કુર્અનમાં નૂહની કોમની મૂર્તિઓના નામોનો ઉલ્લેખ છે. અલ્લાહ તુઅલાનો ઈરશાદ છે :

﴿وَقَالُوا لَا تَذَرْنَ إِلَهَتَكُمْ وَلَا تَذَرْنَ وَدًا وَلَا سُواعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَسَرًا ﴾ **٢٣** ﴿نોહ:

અનુવાદ : “તેમણે કહ્યું : કદાપિ ન છોડો પોતાના ઉપાસ્યોને, અને ન છોડો વદ, અને સુવાઅને, અને ન યગૃષ અને યગૃક અને નસ્ખાને.” (સ્તુર: નૂહ, આ.૨૩)

મૂર્તિપૂજાનો આરંભ હઝરત નૂહ ﷺ ની કોમથી થયો. વદ, સુવાઅ, યગૃષ, યગૃક અને નસ્ખ કોમના સદાચારી લોકોના નામ છે. તેઓ અલ્લાહવાળા બંદાઓ હતા. જ્યારે તેમનું અવસાન થતું, તો આખી કોમ દુઃખી થઈ જતી. શૈતાન આવતો અને કહેતો કે શા માટે તેમનાં ચિત્રો બનાવીને તેમના સ્મારકની સ્થાપના કરવામાં ન આવે? લોકોને આ અભિપ્રાય પસંદ આવ્યો અને એ રીતે લોકો તેમને સારા નામથી ધાદ કરતા. લાંબો જમાનો વીતી ગયા પછી જ્યારે તેમની અન્ય પેઢીઓ આવતી, તો તેઓ હડીકતથી અજાણ માત્ર રીત-રિવાજ રૂપે તે ચિત્રોથી શ્રદ્ધા રાખતા અને એ સ્મારકોને મજબૂત બનાવવા માટે શૈતાન તેમની પ્રતિમાઓ બનાવડાવતો. આ રીતે ધીમે-ધીમે લોકો એ મૂર્તિઓની સાથે ઈશ્વરના ગુણોને જોડી દેતા અને એ શ્રદ્ધા રાખવા લાગતા કે તેમનાથી જ આપણને રોજ મળે છે, આ જ દાતા છે, તેમના કારણે જ વરસાદ થાય છે, અને પછી તેમને ખુશ કરવા અને તેમની નારાજગીથી બચવા માટે અનેક અનેકશરવાદી કાર્યો કરવા લાગતા.

હઝરત નૂહ ﷺ નો સંદેશ અને આમંત્રણ :

હઝરત નૂહ ﷺ એ જ્યારે પોતાની કોમની મૂર્તિપૂજા જોઈ, તો એક અલ્લાહની ઈબાદત (ઉપાસના) અને બંદગી (પૂજા-અર્થના)નું આમંત્રણ આપવાનું શરૂ કર્યું. કુર્અનના શબ્દોમાં :

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَّا هُنَّ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَيْتُكُمْ عَذَابٌ﴾

﴿يَوْمٌ عَظِيمٌ ﴾ ﴿٥٩﴾ الْأَعْرَافُ :

અનુવાદ : “હે મારી કોમના ભાઈઓ ! અલ્લાહની બંદગી કરો, તેના સિવાય તમારો કોઈ ઉપાસ્ય નથી. હું તમારા માટે એક ભયાનક દિવસના અજાબ (યાતના)થી ડું છું.” (સૂર: આ'રાફ, આ.૫૯)

હજરત નૂહ عليه السلام ના આમંત્રણ પર કેટલાક ગરીબ અને નબળા લોકો ઈમાન લાવ્યા, જ્યારે કે કોમના આગેવાનો અને ધનવાન વર્ગ આપની હાંસી ઉડાવી અને આપના આમંત્રણનો નિરંતર ઈન્કાર કરતા રહ્યા. કુઅને આને આ રીતે નોંધેલ છે :

﴿نَرَبِّكُمْ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَبِّكُمْ أَتَبْعَكُمْ إِلَّا أَذِلُّنَّكُمْ هُمْ أَرَادُنَّكُمْ بَادِئَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَيْنَانِا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نُظْفِكُمْ كَذِيلِنَّ﴾ ﴿٢٧﴾ هોડ :

﴿٢٧﴾

અનુવાદ : “અમારી દાખિએ તો તમે આ સિવાય કંઈ નથી કે બસ માત્ર એક મનુષ્ય છો અમારા જેવા અને અમે જોઈ રહ્યા છીએ કે અમારી કોમમાંથી માત્ર તે લોકોએ, જેઓ અમારા ત્યાં નીચ હતા, વિના વિચારે તમારું અનુસરણ અપનાવી લીધું છે અને અમે કોઈ પણ વસ્તુ એવી જોતા નથી જેમાં તમે લોકો અમારાથી સહેજ પણ ચઢિયાતા હોવ, બલ્કે અમે તો તમને જૂઠા સમજ્ઞા છીએ.” (સૂર: હૂદ, આ.૨૭)

હજરત નૂહ عليه السلام પોતાની કોમના આ તકલીફદાયક વર્તનથી જરા પણ નિરાશ ન થયા, બલ્કે દિવસ-રાત તેમને અલ્લાહ તરફ બોલાવતા રહ્યા. તેમને સમજાવવા માટે તેમણે દરેક પ્રકારના પ્રયાસ કર્યા. અલગ-અલગ મળીને તેમને ચુપકે-ચુપકે સમજાવ્યા, સામૂહિક રીતે પણ જાહેરમાં પોકારી-પોકારીને સમજાવ્યા. નરમાશ અને પ્રેમથી અલ્લાહ તરફ બોલાવ્યા. આભિરતની યાતનાથી ડરાવીને અલ્લાહ તરફ આવવાની શિખામણ આપી. પરંતુ કોમ ટસથી મસ ન થઈ. આપ જેટલા તેમને અલ્લાહની બંદગી તરફ બોલાવતા તેઓ પોતાના કુઝમાં એટલા જ વધારે ગ્રસ્ત થતા જતા હતા. કોમના આગેવાનોએ એક દિવસ હજરત નૂહ عليه السلام ને કહ્યું કે આ ગરીબો અને નિભન કોટિના લોકોની સાથે અમે નથી બેસી શકતા, તેમને તમે પોતાની પાસેથી હટાવી દો, તો અમે તમારા પાસે આવીએ. પરંતુ હજરત નૂહ عليه السلام એ તેમના ઘમંડભર્યા વ્યવહાર તરફ ધ્યાન ન આપીને સાઙ-સાઙ કહી દીધું કે આવું કેવી રીતે થઈ શકે છે ? આ લોકો અલ્લાહ પર ઈમાન લાવ્યા છે, હું તમારા જેવા અજ્ઞાનીઓ માટે તેમને મારાથી અલગ કરીને અલ્લાહનો ગુનેગાર નથી બની શકતો. કોમના આગેવાનો આ જવાબ સાંભળીને ગુસ્સામાં આવી ગયા અને તેમણે જે કહ્યું તેને કુઅને આ પ્રમાણે નોંધેલ છે :

﴿قَالَ الْمَلَكُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَرَبَّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ ﴿٦٠﴾ الْأَعْرَافُ :

અનુવાદ : “અમને એ દેખાઈ રહ્યું છે કે તમે સ્પષ્ટ પથબ્રષ્ટામાં ગ્રસ્ત છો.” (સૂર: આ’રાફ, આ. ૬૦)

આનો જે જવાબ હજરત નૂહ عليه السلام એ પોતાની કોમના આગેવાનોને આય્યો તેનો પણ કુર્યાનીમાં ઉલ્લેખ છે :

﴿قَالَ يَقُومٌ لَّيْسَ بِي ضَلَالٍ ۚ وَلَكِنَّنِي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ ٦١﴾
﴿كُمْ وَأَعْلَمُ مِنْ أَنْ تَعْلَمُونَ ۝ ٦٢﴾ الأعراف: ٦١-٦٢

અનુવાદ : “નૂહે કહ્યું : હે મારી કોમના ભાઈઓ ! હું કોઈ પથબ્રષ્ટામાં ગ્રસ્ત નથી, બલ્કે હું રબ્બુલ આલમીન (સૂછિઓના પ્રભુ-પાલનહાર)નો રસૂલ છું. તમને તમારા રબનો સંદેશ પહોંચાનું છું. તમારો હિતેચ્છુ છું અને હું અલ્લાહ તરફથી એ બધું જાણું છે, જે તમે નથી જાણતા.” (સૂર: આ’રાફ, આ. ૬૧-૬૨)

આ જ પરિસ્થિતિમાં હજરત નૂહ عليه السلام દીનનું આમંત્રણ આપતા રહ્યા. એક બે-દિવસ નહીં, કે એક-બે વર્ષ નહીં, બલ્કે સાડા નવસો વર્ષ સુધી લોકોને અલ્લાહ તરફ બોલાવતા રહ્યા. આ બાજુ લોકોની સ્થિતિ એ થઈ ગઈ કે આપ જ્યારે કોઈ વાત કહેતા, તો લોકો પોતાના કાનોમાં આંગળીઓ ખોસી લેતા. જ્યારે આપ કોઈની પાસે જતા, તો તે કપ્તું પોતાના ચહેરા પર ઢાંકી લેતો કે ક્યાંક ઓળખી ન લે, ત્યાં સુધી કે મરવાવાળો પોતાના નાનાઓને વસિયત કરીને જતો કે મારા પદ્ધી નૂહની વાતો કદાપિ ન સાંભળજો અને ન તો તેના પર ઈમાન લાવજો. છેવટે આપની કોમે અજાબની માગણી કરી દીધી, જેને કુઅનિ આ શબ્દોમાં વર્ણિયું છે :

﴿قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَنَدْلَتْنَا فَأَكَيْرَتْ جِدَلَنَا فَإِنَّا إِيمَانًا تَعَذَّنَّا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ ٣٢﴾ هود: ٣٢

અનુવાદ : “છેવટે એ લોકોએ કહ્યું કે હે નૂહ ! તમે અમારા સાથે ઝઘડો કર્યો અને ખૂબ કરી લીધો. હવે તો બસ, એ અજાબ લઈ આવ, જેની તમે અમને ધમકી આપો છો, જો તમે સાચા છો.” (સૂર: હૂદ, આ. ૩૨)

હજરત નૂહ عليه السلام એ તેમને આ સાહસ પર ચેતવણી આપી અને કહ્યું કે અજાબ લાવવો મારા વશમાં નથી. એ તો અલ્લાહ ત્રાલાલાની મરજ પર આધારિત છે. પરંતુ હા, જાણી લો કે જ્યારે અજાબ આવી જશે, તો તમે તેને ટાળી નહીં શકો. હજરત નૂહ عليه السلام એ કોમની સ્થિતિ જોઈને અલ્લાહને ફરિયાદ કરી કે હે અલ્લાહ ! મેં તો દરેક મ્રકારની કોશિશ કરીને જોઈ લીધું, આ લોકો મને નિરંતર ખોટો ઠેરવતા જઈ રહ્યા છે. તું અમારા અને તેમના વચ્ચે નિષ્ણય કરી નાખ. અલ્લાહ ત્રાલાલાએ હજરત નૂહ عليه السلام ને ફરમાવ્યું :

﴿وَأُوحِيَ إِلَى نُوحَ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمَكَ إِلَّا مَنْ قَدَّمَ إِيمَانَ فَلَا يَنْبَغِي إِنْ كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ ٣٦﴾ هود: ٣٦

અનુવાદ : “તમારી કોમમાંથી જે લોકો ઈમાન લાવી ચૂક્યા, બસ તે લાવી ચૂક્યા, હવે કોઈ માનવાવાળું નથી. તેમના કરતૂકો પર દુઃખી થવાનું છોડી દો” (સૂર: હૂદ, આ. ૩૬)

આ આયતમાં અલ્લાહ તુટાલાએ હજરત નૂહ عليه السلام ને સાંત્વના આપી છે અને કોમના અત્યંત તકલીફદાયક વર્તન પર દુઃખી ન થવાની શિખામણ આપતાં ફરમાવ્યું છે કે જેમને ઈમાન લાવવાનું હતું તેઓ લાવી ચૂક્યા, હવે તેમના સિવાય કોઈ ઈમાન નહીં લાવે. આ ઈશારો હતો કે હવે આ કોમમાં કોઈ ભલાઈ નથી. ટૂંક સમયમાં જ તેમનું કામ તમામ કરી નાખવામાં આવશે. આમ, જ્યારે હજરત નૂહ عليه السلام સાડા નવસો વર્ષના અનથક સંઘર્ષ પછી પ્રમાણ સ્થાપી દીધું અને દલીલ પૂરી કરી નાખી અને એ વિશ્વાસ થઈ ગયો કે હવે તેમના પર વધારે મહેનત કવી નિરથ્ક છે, તો તેમના માટે આ શબ્દોમાં બદ્દુંહુઆ કરી :

﴿رَبَّ لَا تَنْذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكُفَّارِنَ دَيَارًا ﴾٢٦ ﴿إِنَّكَ إِنْ تَنْذِرْهُمْ يُضْلُلُونَ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فَاجِرًا ﴾٢٧
﴿كَفَّارًا﴾ ٢٧ - ٢٦ نوح: ﴿

અનુવાદ : “મારા રબ ! આ કાફિરોમાંથી કોઈને ધરતી પર વસવાવાળો ન છોડ. જો તે તેમને છોડી દીધા, તો આ તારા બંદાઓને પથબ્રષ્ટ કરશે અને તેમની પેઢીથી જે પણ પેદા થશે તે દુરાચારી અને કહુર કાફિર હશે.”

(સૂર: નૂહ, આ. ૨૬-૨૭)

અલ્લાહ તુટાલાએ હજરત નૂહ عليه السلام ની બદ્દુંહુઆ કબૂલ કરી અને ફરમાવ્યું કે જુઓ, અજાબનો નિર્ણય થઈ ચૂક્યો છે અને તેમાં એ બધા લોકોને નાશ કરી નાખવામાં આવશે, જેઓ ઈમાનવાળાઓમાંથી નથી, તેથી અજાબને જોઈને તમે તેમાંથી કોઈની પણ ભલામણ ન કરજો. હવે તમે મારા માર્ગદર્શન મુજબ એક નૌકા બનાવો, જેના દ્વારા અમે ઈમાનવાળાઓને બચાવી લઈશું :

﴿وَاصْنَعْ لِلنُّجُومَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيَنَا وَلَا تُخْطِبِنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَفُونَ ﴾٢٧ هود: ﴿

અનુવાદ : “અને અમારી દેખરેખમાં અમારી વહી અનુસાર એક નૌકા બનાવવાનું શરૂ કરી દો અને જુઓ, જે લોકોએ અત્યાચાર કર્યો છે, તેમના માટે મારા પાસે કોઈ ભલામણ ન કરજો. તે બધાં જ હવે દૂબવાવાળા છે.”

(સૂર: હૂદ, આ. ૩૭)

આમ, અલ્લાહની આજાનુસાર આપ عليه السلام એ નૌકા બનાવવાનું શરૂ કર્યું. અલ્લાહના અજાબને પાત્ર કોમને હજરત નૂહ عليه السلام ની હાંસી ઉડાવવા માટે એક સાધન વધારે મળી ગયું. તેઓ આપને નૌકા બનાવતા જોઈને કહેતા કે આ લો ! ન નદી, ન સમુદ્ર, સૂકી રેતમાં નૌકા ચલાવવામાં આવશે. આપ عليه السلام તેમના અતિરેકો પર ધૈર્ય કરીને નૌકા બનાવતા રહ્યા :

﴿رَبَّنَا مَنْ أَرَيْتَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنَّمَا سَخِرُوا مِنْ مَا لَمْ يَرُوا إِنَّمَا سَخِرُوا مِنْكُمْ كَمَا سَخِرُونَ ﴾٢٨ هود: ﴿

અનુવાદ : “નૂહ હોડી બનાવી રહ્યો હતો અને તેની કોમના આગેવાનો માંથી જે કોઈ તેના પાસેથી પસાર થતો હતો, તે તેની મજાક ઉડાવતો હતો. તેણે કહ્યું, “જો તમે અમારા પર હસો છો તો અમે પણ તમારા પર હસી રહ્યા છીએ.” (સૂર: હૂદ, આ. ૩૮)

જ્યારે તોફાનનો સમય નજીક આવી ગયો, તો અલ્લાહ તુઅલાએ આદેશ કર્યો કે તમામ ઈમાનવાળાઓને આમાં સવાર કરી લો અને દરેક પ્રાણીના એક-એક જોડા (નર અને માદા)ને પણ સવાર કરી લો. તોફાન કઈ રીતે આવ્યું તેનું ચિત્ર અલ્લાહ તુઅલાએ આ રીતે ખેંચ્યું છે :

﴿فَنَحَّنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ إِمَاءً مُنْهَمِّرٍ ﴾ ١١ ﴿ وَفَجَرَنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْقَنَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِّرَ ﴾ ١٢ ﴽ القمر: ١١-١٢ ﴾

અનુવાદ : “ત્યારે અમે મુસળધાર વરસાદથી આકાશના દરવાજા ખોલી દીધા અને જમીનને ફાડીને ખોતો અને જરણાઓમાં પરિવર્તિત કરી દીધા આ બધું પાણી એ કામ કરવામાં ભળી ગયું, જે ભાગ્ય બની ચૂક્યું હતું.”

(સૂર: કમર, આ. ૧૧-૧૨)

આકાશમાંથી જોરદાર અવિરત વરસાદ વરસતો રહ્યો અને જમીન ફાટીને ખોત બની ગઈ. તત્કાળ દરેક બાજુ પાણી જ પાણી દેખાવા લાગ્યું, જેમાં કોમ રૂબવા લાગી. પાણી એટલું બધું વધારે હતું કે તેના મોજાઓ પહાડો જેટલા ઊંચા હતા. લોકો પહાડો તરફ ભાગ્યા. તેમને એવું હતું કે પાણી પહાડો સુધી પહોંચી શકશે નહીં. પરંતુ આ સાર્વજનિક તોફાન હતું. આ અલ્લાહનો અજાબ હતો – જોત-જોતામાં પહાડો પણ રૂબી ગયા. આ પ્રસંગે હજરત નૂહ عليه السلام ને તેમનો કાફિર પુત્ર પાણીમાં ઘેરાયેલો દેખાયો. હજરત નૂહ عليه السلام એ કહ્યું કે આવો, બેટા ! નૌકામાં બેસી જાઓ અને કાફિરોનો સાથ છોડી દો. પરંતુ વાહ રે વફાદારી ! આ ભયાનક તોફાનમાં પણ તેની આંખ ન ખુલી શકી, તે બોલ્યો : હું કોઈ પહાડ પર ચઢીને પાણીથી બચી જઈશ, પરંતુ તમારા પાસે નહીં આવું, ન ઈમાન લાવીશ. હજરત નૂહ عليه السلام એ કહ્યું : બેટા ! આજે અલ્લાહના અજાબથી કોઈ વસ્તુ નહીં બચાવી શકે. એકાએક એક મોજું આવ્યું અને તે રૂબીને નામ-નિશાન વગરનો થઈ ગયો. અલ્લાહના આદેશથી તોફાન સમામ થયું. કુર્અનમાં છે :

﴿ وَقَيلَ يَأْرُضُ أَبْلَعَى مَاءً كَوَيْسَمَاءُ أَقْلَعَى وَغِيَصَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجَوَدِيٍّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلنَّوْمِ الظَّلِيلِمِينَ ﴾ ٤٤ ﴽ હોડ: ૪૪ ﴾

અનુવાદ : “આદેશ થયો, હે જમીન ! પોતાનું બધું પાણી પી જા, અને હે આકાશ ! અટકી જા. આમ, પાણી જમીનમાં બેસી ગયું, નિર્ણય લાગુ કરી દેવામાં આવો, નૌકા ‘જૂદી’ (પહાડ) પર રોકાઈ ગઈ, અને કહી દેવામાં આવ્યું કે દૂર થઈ ગઈ અત્યાચારીઓની કોમ !” (સૂર: હૂદ, આ. ૪૪)

તોફાન પછી હજરત નૂહ عليه السلام ની નૌકા જૂદી નામના પહાડ પર જઈને રોકાઈ ગઈ અને અલ્લાહના આદેશથી હજરત નૂહ عليه السلام અને તેમના સાથીઓ નૌકાથી ઉત્તર્ય અને ફરીથી જવન શરૂ કર્યું.

હકીકતો અને બોધપાદ :

- માનવ-જાતે આમ તો પોતાની યાત્રાનો આરંભ વહી (દિવ્ય ગ્રાનિત) અને રિસાલત (ઈશ્વરત્વ)થી કર્યો અને લાંબા ગાળા સુધી તૌહિદ (એકેશ્વરવાદ) પર અમલ કરતી રહી, પરંતુ શિર્ક (અનેકેશ્વરવાદ)ની બીમારી એટલી ચેપી છે કે માર્ગદર્શનની સામગ્રી દરેક રીતે ઉપલબ્ધ રહેતી હોવા છતાં માનવી શિર્કની જીવલેણ બીમારીમાં ગ્રસ્ત થઈ જાય છે. આ સમગ્ર મામલો જાગૃતિ અને ગફલતનો હોય છે. જાગૃતિ અને સત્તાની સ્થિતિ નિરંતર અભ્યાસ માંગો છે. આ વાસ્તવમાં સતત ચઠાણ સમાન છે કે જરા પણ રોકાયા, તો વિસ્મરણ છિવાવા લાગે છે. આ વિસ્મરણ ગફલતની પ્રસ્તાવના હોય છે, અને જ્યાં ગફલત છિવાવા લાગે, ત્યાં ઊંચાઈ પડતીમાં બદલાઈ જાય છે. ચિંતન-મનન અને સંશોધનની જગ્યાએ આંધળું અનુકરણ અને રીત-રિવાજોનું વર્ચસ્વ થઈ જાય છે. નિર્ધરિ અને હિંમતની જગ્યાએ સમાધાનકારી વલણ અને છોડીને ભાગવાની વૃત્તિ, તથા આસ્થાની જગ્યાએ અંધશ્રદ્ધ તેમજ સંશોધન અને નિરીક્ષણની જગ્યાએ બાબુ આરંભર જીવનની દલીલ દરે છે.
- કોમોના જીવનમાં આ જ એ સ્થાન છે, જ્યાં તે શૈતાન માટે સરળ લક્ષ્ય બની જાય છે. શૈતાન પ્રત્યક્ષરૂપે ક્યારેય નથી કહેતો કે આવો, શિર્ક કરો, બલ્કે હંમેશા માનવીની પ્રાકૃતિક નબળાઈઓને તાકીને પ્રહાર કરે છે. પહેલા આગળી પકડે છે અને પછી ધીમે-ધીમે ગરદન પર હાથ નાખે છે. કોમોની નબળી સ્થિતિમાં બાબુ રૂપે તાર્કિક લગતી અને નિર્દોષરૂપે પેદા કરવામાં આવેલ બૂરાઈ અને બગાડ (ચાહે તે આસ્થા હોયે ક્યાચરણના) થી બચવું અને તેના વમજના ચક્કરમાંથી બહાર નીકળી આવવું ખૂબ જ મુશ્કેલ હોય છે.
- કોમો જગ્યારે આ સ્થિતિએ પહોંચી જાય છે, તો પ્રમાણની સ્થાપના કર્યા પછી અલ્લાહ તાબાલા તેમને નાખ કરી નાખે છે.
- કોમોની ઉત્ત્રતિ અને પડતીનું મૂળ કારણ તેમની આસ્થા અને આચરણથી જોડાયેલ હોય છે, ન કે ભૌતિક સાધનો અને વસ્તુઓથી.
- જગ્યારે-જગ્યારે દુનિયામાં સામૂહિક બગાડ પેદા થઈ જાય છે, તો અલ્લાહ ત્રાબાલા પોતાની દયાથી મનુષ્યોના માર્ગદર્શન માટે પયગંબરો અને રસૂલો (ઈશ્વરો) મોકલે છે.
- અલ્લાહના રસૂલોની સફળતાનું માપદંડ એ નથી કે તેમના પર કેટલા લોકો ઈમાન લાવ્યા. તેમની સફળતા એ છે કે તે અલ્લાહ ત્રાબાલા તરફથી સુપ્રત કરવામાં આવેલ જવાબદારીને મક્કમતાથી અને હદ્યપૂર્વક આરંભથી અંત સુધી અદા કરતા રહે છે.
- પયગંબરોના સંદેશ અને આમંત્રણના પરિણામ-સ્વરૂપ લોકો બે સમૂહોમાં વહેંચાઈ જાય છે – એક એ જેઓ ઈમાન લાવે છે, બીજા તેઓ જેઓ કુઝ કરે છે. આ સિવાય બીજી કોઈ વહેંચણી અસ્વીકાર્ય હોય છે. ઈમાન

અને કુઝ સિવાય સ્વીકાર અને ઈન્કારનો બીજો કોઈ આધાર નથી રહી જતો. તેથી પયગંબરનો પુત્ર હોવું કે પયગંબરના પિતા હોવું અથવા તેના સાથે કોઈ અન્ય નજીકનો સંબંધ, ઈમાન વગર, લાભદાયક નથી હોતો.

- પયગંબરો દ્વારા ઈસ્લામના આમંત્રણના સંઘર્ષનો ઈતિહાસ બતાવે છે કે શરૂઆતમાં તેમના પર ઈમાન લાવવાવાળા લોકો સમાજના નભળા, ગરીબ અને નિઃસહાય લોકો હોય છે. પ્રત્યાવશાળી વર્ગ, ધનવાનો અને ઉચ્ચ વર્ગના લોકો સામાન્યતા: વિરોધ જ કરે છે.
- હજરત નૂહ ખીલ્લુ ના પ્રસંગમાં તેમની ઉંમર, તેમની નૌકાની સ્થિતિ કે તે કેટલી લાંબી અને કેટલી પહોળી હતી વગેરે ગૌણ વાતો અને વિગતો મોટાભાગે તફસીરો (કુર્અનના વિવરણો)માં જોવા મળે છે. જો કે તેમાંથી મોટાભાગની નોંધો પ્રમાણિત અને વિશ્વસનીય નથી. સામાન્ય રીતે તે એહલે-કિતાબ (યદૂઈઓ અને પ્રિસ્તીઓ)ની નોંધોમાંથી ટાંકવામાં આવેલ છે, તેથી તેમાં અનેક મતભેદો અને વિરોધાભાસ છે. આપણે કુર્અનના વર્ણનો પર સંતોષ માનવો જોઈએ અને વધારે ખડાખોદમાં ન પડવું જોઈએ. આપણું ધ્યાન એ વાત પર હોવું જોઈએ કે આ પ્રસંગોનું વર્ણન કરીને કુર્અન આપણને શું સમજાવવા માગે છે.

